

למקראות
בשנת "הקל"ג

ב"ה, גליון ה-100

שנת גאולה טובה ומגווקה

להיות בעידן הגאולה

פוקחים עיניים עם משיח וגאולה יום יום

הגשה עריכה ועיבוד
מרכז חב"ד למושביו ארון הנב
הפרפר 241 מנחם סול
052-8085770
Email: bhm@nctc.net.il

גליון 100

אוקמים ויצול גאולה אישי

מעובד ע"פ שיחותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש שליט"א מלך המשיח

שבת קודש

כ"ג אלול (12.9)

גם מהפינה הכי נידחת
בפרשת-השבוע - ניצבים-ויולן - מופיעה הבטחה על קיבוץ הגלויות שיתרחש בגאולה: "אם יהיה נדחך בקצה השמים - משם יקבצך השם אלוך ומשם יקחך". הביטוי 'בקצה השמים' בא לומר, כי אפילו מהפינה והנידחת והמרוחקת ביותר - גם משם ייאספו וייגאלו בני ישראל.

(התוועדות תשמ"ה חלק חמישי עמוד 3030)

יום ראשון

כ"ד אלול (13.9)

התקיעה בשופר הגדול
נאמר במדוש: "ויצדד הקדוש-ברוך-הוא מחיה את המתים... נוטל הקדוש-ברוך-הוא שופר גדול בידו... ותוקע בו וקולו הולך מסוף העולם ועד סופו. בתקיעה ראשונה העולם כולו וועד, בתקיעה שנייה העפר מתפרד, בתקיעה שלישית עצמותיהם מתקבצים, בתקיעה רביעית איבריהם מתחממים, בתקיעה חמישית עורותיהם מתרוממים, בתקיעה שישית רוחות ושמות מתנכסות לגופיהם, בתקיעה שביעית חיים ועומדים על רגליהם בלבושיהם".

(מדוש רבי עקיבא, חלק ט)

יום שני

כ"ה אלול (14.9)

הרוח המרחפת
בכ"ה באלול החלה בריאת העולם. בתחילת מעשה בראשית נאמר: "ורוח אלוקים מרחפת על פני המים", ודורשים חז"ל: "זו רוחו של מלך המשיח". בתורת הקבלה מוסבר, כי בעת הבריאה נפלו רפ"ח (288) ניצוצות קדושה גבוהים בעולם, ועל-ידי קיום המצוות חוזרים הניצוצות אל שורשם האלוכי. כאשר יחזרו כל הניצוצות ויכל המשיח להתגלות. מעניין לציין כי

יש עניין לא לעיין במסרם בשבת

ליססינג השכרה ומכירה

אפשרות להשכרת רכב 7-10 מקומות

1-700-5-56789 057-6521717

מספרם של הניצוצות רמזו במילים שמתארות את הנוכחות הראשונית של רוח המשיח: "ורוח אלוקים מרחפת". האותיות רפ"ח, שהן כאמור מספרם של הניצוצות, נמצאות כולן בתוך המילה 'מרחפת'. הרבי מליובאוויטש מלך המשיח שליט"א אומר כי הסתיימה כבר העבודה הנדרשת של החזרת הניצוצות ולכן בכל רגע עומד להתגלות המשיח.

(על פי התוועדות תשנ"א חלק רביעי עמוד 236)

יום שלישי

כ"ו אלול (15.9)

ילדים זה ברכה
בגאולה נזכה לגילוי מוחשי של האין-סוף האלוכי - אותו כוח מופלא, שממנו נוצרה כל הבריאה יש מאין. למעשה, גם לעם ישראל יותן מימד מסוים של כוח האין-סוף - היכולת ללדת ילדים, שנחשבת במובן מסוים ליצירת יש מאין. מסיבה זו, לידתם של ילדים (יהודים דווקא, שבתוכם שורה נשמה אלוקית), שהנם ביטוי לכוח האין-סוף האלוכי - מזרזת את גילוינו של אותו כוח, בגאולה השלמה והקרובה.

(התוועדות תשנ"א חלק רביעי עמוד 239)

יום רביעי

כ"ז אלול (16.9)

לאורו של המשיח ולעפר רגליו
במדוש מתואר, כי בעת שיתגלה המשיח הוא יעמוד על גג בית-המקדש ויאמר לעם ישראל: "ענונים, הגיע זמן גאולתכם! ואם אין אתם מאמינים, ראו באורי שזרח עליכם. באותה שעה מבהיק הקדוש-ברוך-הוא אורו של מלך המשיח ושל ישראל והולכים כולם לאורו... שנאמר: "והלכו גויים לאורך ומלכים לנוגה זרחך" (ישעיהו ס, ג), ובאים ומלחכים עפר מתחת רגליו של מלך המשיח".

(ילקוט שמעוני ישעיהו רמז תצ"ט)

יום חמישי

כ"ח אלול (17.9)

'רבה אמונתך'
בכל בוקר אומרים מיד כשקמים: "מודה אני לפניך מלך חי וקיים שהחזרת בני נשתי בחמלה. רבה אמונתך". משמעות המילים 'רבה אמונתך' היא שאנו מאמינים, כי כשם שהקדוש-ברוך-הוא מחזיר את נשמתנו לגוף מדי בוקר - כך גם יחזיר את הנשמה לגוף בתחיית המתים.

(סידור אוצר התפילות, פירוש עקי יוסף)

סיפורים קטנים לאנשים גדולים

חצי מלאכה

הזמן הרב הקדוש רבי לוי יצחק מברדיטשוב לבית כנסת בו עמד "מגיד" שדרש והוכיח את העם על העבירות שבידם. כשסיים המגיד את דרשתו, פנה אלו רבי לוי יצחק ואמר: "חצי מלאכה בידך, לך וגמור אותה... עד עכשיו הוכחת את ישראל על עבירות שבידם, מן הדין שתוכיח עתה גם את אביהם שבשמים, המשעבדים בגלות, מביא עליהם יסורים ומענים בעינינו קשים ומרים..."

רק תקיעה אחת

בדרשתו של הרב הקדוש רבי לוי יצחק מברדיטשוב קודם תקיעת שופר היה נוהג לומר: "ריבוננו של עולם! אמרת לנו "יום תרועה יהיה לכם", ועבור ציוני אחד זה אנו תוקעים מאה קולות, זה אלפי שנה על ידי כמה רבבות מישראל מידי שנה. ואנו רבבות אלפי ישראל צועקים ומתפללים מתחננים ומבקשים ממך זה כמה אלפי שנה תקע רק תקיעה אחת בשופר גדול לחירותנו, ומדוע עדיין לא תקעתי?!"

(מלוקט מ"מביא גואל" ש"ר מנחם זיגלבוים ש"י)

הערת המערכת:

לקראת הימים הנוראים כשמעוררים יהודים לתשובה ומעשים טובים, אומר הרבי שליט"א מלך המשיח שצריכים זירות יתרה לא להביא עליהם קטרוג וכדו.

יום שישי

כ"ט אלול (18.9)

יום הולדת אדמו"ר ה'צמח צדק" - הרבי השלישי לבית חב"ד

אמונה ושמחה

עם ישראל בטוחים כבר מערב ראש השנה כי הקדוש-ברוך-הוא יחרוץ את גורלם לשנה טובה ומתוקה. לכן, כפי שמובא להלכה בספר 'ארבעה טורים', מיד עם כניסת החג הם מתלבשים בבגדים חגיגיים ועורכים בשמחה סעודה. בערב ראש-השנה חל יום ההולדת של האדמו"ר השלישי מליובאוויטש, כבוד קדושת רבי מנחם מענדל, שמוכר בשם ספרו "צמח צדק". 'צמח' ו'צדק' הם כינויים שמופיעים בחז"ל על המשיח מנחם שמו. מעניין לציין כי 'צמח צדק' עולה בגימטריה 'מנחם מענדל' שמו של הרבי שליט"א מליובאוויטש מלך המשיח. נמצא, שליום זה יש זיקה מיוחדת למשיח. הזיקה הזו צריכה להתבטא בשמחה שנובעת מתוך אמונה גדולה שבנודאי תכף ומיד יחרוץ הקדוש-ברוך-הוא את גורלנו לשנת גאולה וישועה על-ידי שיגלה במהרה את מלך המשיח.

(התוועדות תשנ"א חלק רביעי עמוד 236)

יחי אדונו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ידידנו היקר דני כהן בן גמרא והדסה בת אלנה ומשמחתם שחייו לשנת ברכה והתלהב בגוי' בגוי' מפי"ה אלול

כתיבה וחתימה טובה ל: אליל ישרון בן שפיקה ומשפחתו שחינו לשנת ברכה והתלהב בגוי' לרגל יום הולדתו כ"ח אלול

פרקי אבות

סוּחָה אֵיבֹר הַטְּאֹלָה

מדברי הרבי שליט"א מלך המשיח

הוספה בתורה ומצוות בהירור...
כולל לימוד פרקי אבות בשבתות הקיץ
סגולה לזיחוד התגלות משיח צדקנו.
ומה טוב עי' ביאור משנה אחת לפחות.

פרק ה' משנה ב'

עֲשֶׂה דורות מאדם ועד נח, להודיע כמה ארך אפיים לפניו, שכל הדורות היו מכעיסין ובאין, עד שהביא עליהם את מי המבול. עֲשֶׂה דורות מנח ועד אברהם, להודיע כמה ארך אפיים לפניו, שכל הדורות היו מכעיסין ובאין, עד שבא אברהם אבינו וקבל שחר כלם.

פירוש רבי עובדיה מברטנורא

הודיע כמה ארך אפיים לפניו, אף אתה אל תתמה שהאריך לעובדי כוכבים כל השנים הללו שהן משתעבדין בבניו, שיותר האריך לדורות, שמאדם ועד נח, ואחר כך נשפט. וקבל עליו שחר כלם, עשה מעשים טובים כנגד מה שהיה ראוי שיעשו כולם, לפיכך נצולו כולם בזכותו, וכמו שנטל עליו עול מצות בעולם הזה כנגד כולם, כך קבל בעולם הבא שחר כנגד כולם, שכל אדם [חגיגה ט"ו ע"ב] יש לו שני חלקים אחד בגן עדן, ואחד בגיהנום זכה נוטל חלקו וחלק חבירו בגי'ע, נתחייב, נוטל חלקו וחלק חבירו בגיהנום.

הדורות מנח ועד אברהם) הוא "שדור המבול היו גולנים והיתה מריבה ביניהם וכו', ואלו (דור ההפלה) היו נוהגים אתה ורעות ביניהם. נמצא שלאנשי דור ההפלה היה מגיע שחר בגלל האחוה ששררה ביניהם, אלא שלא היו יכולים לקבלו מפני חטאם החמור (יפשוטו יד בעיקר = מרדו באלוקים). חטא זה גרם לכך שכל ההמשכות שנמשכו על ידי ההנהגה באהבה ורעות ירדו לתוך הקליפות.

עד שבא אברהם אבינו, שעל ידי עבודתו עם העולם (שהשתדל להכניס את הבריות תחת כנפי השכינה, ועורר רחמים אפילו בעד אנשי סדום), בירר גם הדורות הקודמים, וקבל שחר כולם.

ואילו בנח לא נאמר שקבל שחר כולם, כי (א) לא הגיע להם שחר, (ב) מכיוון שחל לא התעסק בבירור העולם ולא התפלל על אנשי דורו, לא בירר את הדורות הקודמים, ולכן לא היה מקבל שחרם גם אם היה מגיע להם שחר.

ביאור פנימי במשנה

ע"פ שיחותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש שליט"א מלך המשיח

צריך ביאור:

בנח לא נאמר שקבל שחר כולם, כי להיותם מכעיסין ובאין לא הגיע להם שחר, ומדוע נאמר באברהם שקבל שחר כולם?

והביאור:

ההבדל בין דור המבול (שסיים וכלל בתוכו כל עשרת הדורות מאדם ועד נח) לדור ההפלה (שסיים וכלל בתוכו כל עשרת

המשנה מוקדשת לזכות:

ברבקה בת דונה ומימן ז"ל, סאמי בן מסעודה ולאילו ז"ל יגנו וימליצו טוב בעד כל צאצאיהם שיחיו ויבטלו. לאור מימון בן רבקה, דניס בת בכריה ורבקה חיה בת דניס שיחיו ברכה והצלחה בוראם חיה וקיימא ובמיוחד הצלחה בשליחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לקבל פניו ששורה ובטוב לבב ותיקן כ"ק ממש ומתוך הרחבה בנדי

ביאור פנימי במשנה

ע"פ שיחותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש שליט"א מלך המשיח

השאלות במשנתנו:

- א. הדיקו "ופגע בי אדם אחד" (ולא "פגש אותי", "בא לקראתי" וכיו"ב).
- ב. מדוע לא הקדים התנא לשאול בשלומו של האיש, כפי ששנינו לעיל "הוי מקדים בשלום כל אדם".
- ג. מהו החידוש ב"והחזרתי לו שלום", והרי מי שאינו מחזיר שלום לחברו נקרא גזלן.
- ד. "וכן כתוב) בספר תהילים על ידי דוד מלך ישראל" – לכאורה מיותר.
- ה. מהי ההוכחה מהפסוק "לי הכסף ולי הזהב".
- ו. הקשר לבעל המאמר – רבי יוסי בן קסמא.

והביאור:

ופגע בי אדם אחד: אדם זה "פגע" ברבי יוסי והורידו מדרגתו. עצם העובדא שניסה לשכנע את רבי יוסי לעזוב מקום תורה ולבוא לעירו הוא בגדר פגיעה בדרגתו ומעלתו של רבי יוסי.

ונתן לי שלום והחזרתי לו שלום: רבי יוסי הכיר בפניו שהוא מתכוון לפגוע בו, ולכן לא הקדים לו שלום. אולם מאחר שהלה נתן לו שלום, החזיר לו שלום, בליט ברירה.

והנה, תוכן ההצעה של "אלף אלפים דיגרי זהב ובגנים טובות ומרגליות", היתה שרבי יוסי יוכל על ידי זה לקיים מצוות צדקה, שהיא כללות המצוות, בהידור, ומעלת קיום המצוות מכריעה הישיבה בעיר של תורה. ועל זה ענה רבי יוסי, "אם אתה נותן לי כל כסף וזהב **שבעולם**", היינו שלאף אחד בעולם לא יהיה כסף וזהב וכולם יהיו זקוקים לצדקתו של רבי יוסי, שאין לך צדקה גדולה מזו, מכל מקום "איני דרך אלא במקום תורה".

וכן כתוב בספר תהילים על ידי דוד מלך ישראל: לדוד היה ריבוי כסף וזהב שהשתמש בו לצורך הנהגת המלוכה, שהוא בבחינת צדקה. ואף על פי כן אמר דוד **המלך** "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף". ומאחר שדוד כתב כך בספר תהילים, בשם כל ישראל, בתור "נעים זמירות ישראל", מובן שהענין שייך גם לכל אחד ואחד.

פרק ו' משנה ט'

אמר רבי יוסי בן קסמא: פעם אחת הייתי מהלך בדרך, ופגע בי אדם אחד. ונתן לי שלום, והחזרתי לו שלום, אמר לי רבי מאיזה מקום אתה, אמרתי לו מעיר גדולה של חקמים ושל סופרים אני, אמר לי רבי רצונך שתדור עמנו במקומנו, ואני אתן לך אלף אלפים דגרי זהב ואבנים טובות ומרגליות, אמרתי לו: אם אתה נותן לי כל כסף וזהב ואבנים טובות ומרגליות שבעולם, איני דר אלא במקום תורה, וכן פתוב בספר תהילים על ידי דוד מלך ישראל: טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף. ולא עוד אלא שבשעת פטירתו של אדם, אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא תורה ומעשים טובים בלבד, שנאמר: בהתהלךך, תנחה אתך, בשכבך תשמר עליך, והקיצות היא תשיחך, בהתהלךך תנחה אתך, בעולם הזה. בשכבך תשמר עליך, בקבר. והקיצות היא תשיחך, לעולם הבא. ואומר: לי הכסף ולי הזהב נאם יי צבאות.

פירוש רש"י

לי הכסף ולי הזהב, פירוש לשבחו ולכבודו שנאמר מלא כל הארץ כבודו.

בהתהלךך תנחה אותך: התורה דוקא מנהיגה את האדם בעולם הזה, היא מלמדת אותו כיצד להתנהג מיומו הראשון עד יומו האחרון.

ואומר לי הכסף ולי הזהב נאם ה' צבאות: התנא מלמדנו מעלה בלימוד התורה על קיום המצוות. כללות ענין קיום המצוות הרי זה דווקא כאשר הקב"ה נותן לאדם במה לקיימן כמארז"ל "מי עשה לי מעקה עד שלא נתתי לו גג". וכמו כן: הקב"ה נותן לאדם כסף וזהב והוא מקיים בזה מצוות צדקה. ואילו התורה ניתנה לגמרי לדי האדם, ולימודו תלוי רק בו בכוח עצמו, כמארז"ל "מאן נוכח, נוכח רבה בר נחמני".

וזהו ביאור הקשר לבעל המאמר – רבי יוסי בן קסמא:

איתא בגמרא, "תניא רבי יוסי בר קסמא אומר: טבא תרי מלת (טובים ב' הרגלים של ימי בחרות מגי של זקנה, שצריך משענת עם רגליו, רש"י), ווי לה לחדא דאזלא ולא אתיא (חבל לעלי, כלומר יש לו להתאונן ולצעוק ווי ההולכת ואינה חוזרת, רש"י), מאי היא אמר רב חסדא: כנקותא".

ויש לדקדק בזה: מה חידש לנו רבי יוסי, והרי דבר ידוע הוא שימי החברות טובים מימי הזקנה? והביאור:

רבי יוסי מדבר אודות לימוד התורה באופן של "תרי" ו"תלת". והוא מלמדנו שלימוד התורה באופן הראשון נעלה יותר.

דהנה, "תרי" פירושו האדם, והתורה שלומד, ללא סיוע של ענין שלישי. ו"תלת" פירושו שלומד עם סיוע של שלישי, כמאמר רז"ל "הרבה קבלתי מרבותי כוי ומתלמידי יותר מכולם". ובאופן הראשון היחוד של האדם עם התורה ("תרי") נעלה יותר – דמכיוון שלומד על ידי יגיעתו בכוח עצמו נעשית התורה שלו. (וכידוע הסיפור על הייצחם צדק", שסייב לקבל ברכת אדמו"ר הזקן בלימוד התורה, כי רצה להתייגע בכוח עצמו דווקא).

זהו הקשר למשנתנו: כשם שבתורה גופא הדגיש רבי יוסי את מעלת התורה ללא סיוע של אדם אחר ("תרי"), כמו כן הדגיש את מעלת התורה לגבי קיום המצוות, שניתנה לגמרי לאדם, משאי"כ במצוות (כני"ל).